

РЕШЕНИЕ

№ 12294

гр. София, 18.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 15.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8585** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. А. Р. с ЕГН [ЕГН], с адрес: Neptunring 1, 16321 Bernau bei Berlin, G. и адрес за кореспонденция [населено място], [улица][жилищен адрес] срещу Решение № 3305-40-56/11.08.2023г. на Управителя на НОИ, срещу разпореждане №[ЕГН], изх.№1029-50-11473#1 от 29.06.2023г., като неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е постановен в нарушение на материалния закон и на административно производствените правила. Оспорващият сочи, че не е доволен от изчисления размер на пенсията с Разпореждането на длъжностното лице е Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“. Излага съображения, че не е съгласен с приетите изводи, че за изменение на пенсията по чл.90, ал.1 от КСО е необходимо да представя нови доказателства за придобит стаж/преди или след пенсиониране/, твърди че същото следва да се извърши от органа сложено, тъй като изчисления размер на пенсията е неправилно определен. По изложените съображения отправя искане за отмяна на обжалваното Решение № 3305-40-56/11.08.2023г. на Управителя на НОИ. В съдебно заседание с писмена молба със съдържание на становище, е направено искане от процесуалния представител на жалбоподателя адв. В.- молбата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендират се и разноски по делото.

Ответникът – Управителя на НОИ, чрез своя процесуален представител юриконсулт

И., оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Излага подробни съображения в представена писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството по делото.

На 17.11.2017г. Т. Р. е подала заявление за отпускане на българска пенсия за осигурителен стаж и възраст с вх. № 2113-28-1241, като изрично е декларирала, че няма осигурителен стаж, придобит в друга държава. Същевременно е посочила адрес на пребиваване в Р.Германия.

Първоначално въз основа на представените документи и данни, на Т. Р. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1-2, считано от 17.11.2017г., при навършена възраст 64 години и 06 месеца и зачетен български осигурителен стаж от трета категория труд 39 години, 02 месеца и 23 дни. Към датата на издаване на разпореждането за отпускане на пенсията не са били налични всички необходими данни за изчисляване на размера на пенсията поради което, на основание чл. 10, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), пенсията е определена в минималния размер за съответния вид пенсия до определянето на размера ѝ по КСО.

След определяне на осигурителния доход на жалбоподателката, с разпореждане № [ЕГН], изх. № 2136-50-129 от 05.04.2018г., на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, буква „д“ от КСО и във връзка с чл. 10, ал. 2 НПОС, пенсията на лицето е изменена, като от датата на отпускането ѝ- 17.11.2017г. е определена в следващият ѝ се размер.

В последствие на 27.04.2018г. от компетентните власти на Р.Германия е постъпил формуляр E 001 DE, с искане за потвърждаване на българските осигурителни периоди на лицето, във връзка с подадено заявление за отпускане на германска пенсия. На 15.05.2018г. до германската институция е изпратена информация за осигурителни периоди на Т. Р. в Р.България. На 18.06.2019г. от германските пенсионни органи е получено решение за пенсия относно жалбоподателката, от който е видно, че на лицето е отпусната германска пенсия, считано от 01.12.2018г. Получен е и формуляр E 205 DE, в който е посочено наличие на осигурителен стаж в Германия за времето от 01.07.2013г. до 30.11.2018г. (с прекъсвания) - 00 години, 11 месеца и 00 дни за право на пенсия и 00 години, 05 месеца и 00 дни за определяне на нейния размер.

Установено е било припокриване на български с германски осигурителен стаж за времето от 01.07.2013г. до 31.10.2013г. Този период е бил зачетен като германски осигурителен стаж, на основание чл. 13, ал. 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 2213-50-1004#1 от 16.08.2019г., на основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Т. Р. е изменена, считано от 17.11.2017г., във връзка с Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. за координация на системите за социална сигурност, при зачетен български осигурителен стаж от трета категория труд, който не се припокрива с германския стаж - 38 години, 10 месеца и 23 дни и германски осигурителен стаж за придобиване право на пенсия - 00 години, 11 месеца и 00 дни и за определяне на размера на пенсията - 00 години, 05 месеца и 00 дни.

С последващи разпореждания пенсията на лицето е осъвременявана.

На 30.11.2022г. е постъпило писмо от лицето, с искане за преразглеждане на отпуснатата пенсия за осигурителен стаж и възраст. Към молбата не са представени нови доказателства за придобит български осигурителен стаж и/или осигурителен

доход.

С разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-11473#1 от 29.06.2023г., длъжностното лице е постановило отказ да измени личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Т. Р., на основание чл. 99, ал. 1 от КСО.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред Управителя на НОИ. С Решение № 3305-40-56/11.08.2023г. е била отхвърлена жалбата на Т. Р. срещу разпореждане № [ЕГН], изх. № 1029-50-11473#1 от 29.06.2023г., като неоснователна.

Недоволна от решението на органа Т. Р. е обжалвала същото пред АССГ.

Пред настоящата съдебна инстанция е приета административната преписка, назначена е и е приета без възражения съдебно – счетоводна експертиза. В заключението на същата е прието, че:

Общ размер на трудовия (осигурителен) стаж на Т. Р., придобит (положен) в България 39 г. 02 м. 23 дни, превърнат към Ш-та категория труд. Зачетен български трудов (осигурителен) стаж (чл. 104 КСО) 39 г. 02 м. 23 дни. Осигурителен стаж придобит (положен) в Германия, потвърден (2019г.) 00 г. 11 м. 00 дни. Установено е припокриване на български с германски осигурителен стаж 00 г. 04 м. 00 дни. Този период е зачетен като германски осигурителен стаж на основание чл. 13, ал. 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29. 04.2004г., срещу съответно приспадане от българския осигурителен стаж, който става 38 г. 10 м. 23 дни (466 месеца). Общ размер на трудовия (осигурителен) стаж, придобит (положен) в България и чужбина (Германия) 39 г. 03 м. 23 дни (471 месеца). Пропорция (съотношение) на българския трудов (осигурителен) стаж спрямо общия трудов (осигурителен) стаж 466/ 471. Зачетен български осигурителен стаж за придобиване право на пенсия и за определяне размера на пенсията, който не се припокрива е германски осигурителен стаж 38 г. 10 м. 23 дни. Зачетен германски осигурителен стаж за придобиване право на пенсия 00 г. 11 м. 00 дни. Зачетен германски осигурителен стаж за определяне размера на пенсията 00 г. 05 м. 00 дни. Общ размер на зачетения български осигурителен стаж и германски осигурителен стаж за определяне размера на пенсията на Т. Р. 39 г. 03 м. 23 дни, който е представени по осигурители и размер в Таблица № 1.

Зачетен осигурителен доход в Р България при отпускане на пенсията на Т. Р. 40443,46 лв., в т.ч. 4840,00 лв. DOV за I базисен период BAZ 01.01.1982г.-31.12.1984г. (3 последователни години от последните 15 години преди 01.01.1997г., по избор на лицето); 2322376,47 лв. (2322,38 де- номинирани лв.) DON1 за периода 01.01.1997г.-30.06.1999г. и 33281,18 лв. DON2 за периода 01.07.2009г.-30.10.2013г., или всичко 35603, 56 лв. DON за II базисен период BAN 01.01.1997г.-30.10.2013г. (по отделни осигурители, доходът е в Таблица № 2). Достигнат Индивидуален коефициент ИК: ИКР 0,668 за I период, ИКН 0,577 за II период и РКР 0,592 за целия период.

Зачетен осигурителен доход в Р България при преизчисляването и отпускането на пенсията на Т. Р. 39483,46 лв. в т.ч. 4840,00 лв. DOV за I базисен период BAZ 01.01.1982г.-31.12.1984г. (3 последователни години от последните 15 години преди 01.01.1997г., по избор на лицето); 2322 376,47 лв. (2322,38 деноминирани лв.) DON1 за периода 01.01.1997г.-30.06. 1999г. и 32321,18 лв. DON2 за периода 01.07.2009г.-30.10.2013г., или всичко 34643,56 лв. DON за II базисен период BAN 01.01.1997г.-30.10.2013г. (по отделни осигурители, доходът е в Таблица № 3), с корекция в дохода спрямо стажа, в частта на припокриване на български стаж с

германски стаж, зачетено като германски стаж. Достигнат Индивидуален коефициент ИКР 0,668 за I период, ИКН 0,586 за II период и РКР 0,600 за целия период.

За да установи, дали правилно е определен размера на пенсията на Т. Р. на базата на осигурителен стаж и доход в България, респ. на базата на общ осигурителен стаж в България и Германия и осигурителен доход в България, за теоретичен размер и съответен на нея пропорционален размер на пенсията за българския стаж, платим за сметка на РБ, експертът изготви в подходящ за възприемане табличен вид, цялостно изчисление и преизчисление на пенсията на осигуреното лице Т. Р., при съобразяване на зачетен осигурителен стаж и осигурителен доход в България и при зачитане на осигурителен стаж в Германия, в рамките на общ стаж, като се започне от нейното отпускане и се премине през всички изменения - преизчисляване, осъвременяване, индексирание, докато се стигне до размера е последното осъвременяване на пенсията, по което е предприето обжалването. Таблица № 4 е така структурирана, че изчисленията (преизчисления) и свързаните с тях корекции по основание и размер, са в хронологична последователност, зададена е Разпорежданията на НОИ и е посочване на приложима нормативна уредба, за да се внесе яснота в промените.

Т. А. Р. е придобила право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст въз основа на придобит (положен) осигурителен стаж и доход в България. Пенсия е отпусната и се изплаща от 17.11.2017г. по чл. 68, ал. 1, 2 КСО, първоначално в минимален размер 200,00 лв. по чл. 70, ал. 9 КСО и след това в действителен размер 211,80 лв. за осигурителен стаж и доход по реда на КСО. Пенсията е преизчислена е увеличена тежест на осигурителния стаж и алтернативно е коефициент, като от 01.07.2018г., съгласно § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО, е отпусната и се изплаща в по-благоприятния за Т. Р. размер 219,92 лв. Следва ново преизчисляване по същата методика, е увеличена тежест на осигурителния стаж и алтернативно е коефициент, като от 01.07.2019г., на основание § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО, пенсията е отпусната и се изплаща в по-благоприятния за Т. Р. размер 232,46 лв. Във връзка е представен придобит (положен) осигурителен стаж в Германия, пенсията е преизчислена от нейното отпускане като на размера за осигурителен стаж и доход в България е съпоставен алтернативен (теоретичен) размер, изчислен въз основа на общ осигурителен стаж (в България и Германия) и осигурителен доход в България, който с пропорция (съотношение) на българския стаж спрямо общия стаж, е сведен до пропорционален размер, съответстващ на българския стаж и платим за сметка на РБ. При изчисляването на този размер е взета корекция в българския стаж и доход, поради припокриване на български стаж е германски стаж, който е зачетен като германски стаж. Съобразени са и алтернативните размери на преизчисляване с увеличена тежест на осигурителния стаж, или с коефициент, за да се направи преценка за по-благоприятен размер към датата (годината) на съответната промяна на пенсията. Съгласно § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО, от 01.07.2019г. се определя размера по §76, ал. 2 от ПЗР на КСО, като по-благоприятен за Т. Р. 233,59 лв. Пенсията е осъвременена по чл. 100 от КСО от 01.07.2020г., като при изчисляването ѝ е български осигурителен стаж и доход (чл. 52, ал. 1, буква "а" от Регламент (ЕО) № 883/2004г.), или е общ стаж (в България и чужбина) и български доход - теоретичен размер (чл. 52, ал.1, буква "б" от Регламент (ЕО) № 883/2004г.), от който се определя пропорционален размер за българския стаж (за сметка на РБ), по-благоприятен се явява размера на пенсията само за българския стаж. И тъй като е под минималния размер, от 01.07.2020г., съгласно чл.

70, ал. 12 от КСО, пенсията се приравнява към минималния размер на пенсията в страната 250,00 лв. От 01.01.2021г. е чл. 10 от ЗБДОО за 2021 г., минималната пенсия е определена на 300,00 лв. и пенсията на Т. Р. е приравнена към нея. При осъвременяването на пенсиите от 01.07.2021г., размерът на пенсията само за български стаж и доход, отново е по - благоприятен от алтернативния - за общ осигурителен стаж теоретичен (пропорционален) размер, но остава под минималния размер за страната 300,00 лв. и се приравнява към него. Следва ново преизчисляване на пенсията, от 25.12.2021г., при което са формирани алтернативни размери, от една страна с увеличена тежест на осигурителния стаж или с коефициент и от друга страна със стаж и доход в България или с общ стаж (в България и чужбина) и доход в България-теоретичен (пропорционален) размер По-благоприятен се явява размера за български стаж и доход и тъй като е по-малък от минималния размер съгл. чл. 70, ал. 12 КСО, се приравнява към него 370,00 лв. Пенсията е определена в нов размер с добавки и алтернативни размери по чл. 52, ал. 1, буква „а“ и буква "б" от Регламент (ЕО) №883/2004г. и предвид българското законодателство, при което се достига до размер от 01.07.2022г., приравнен към минималния 467,00 лв. И след преизчислението от 01.10.2022г., пенсията на Т. Р. остава приравнена към минималната пенсия 467,00 лв. В заключение: Достатъчен осигурителен стаж. Малък осигурителен доход. Нисък индивидуален коефициент, от който зависи размера на пенсията при отпускането ѝ, и не се влияе от други промени, освен от представяне на нов осигурителен стаж и доход.

При алтернативните изчисления от отпускането на пенсия до промените по преизчисляване и осъвременяване (индексиране), паралелно с тези в разпорежданията на осигурителния институт, експертизата не достигна до различен резултат по размера на пенсията (Таблица № 4). От финансово - счетоводна гледна точка, размерът на пенсията следва да е такъв, какъвто е определен в разпорежданията, които са съобразени с нормативна уредба.

При изменение на размера на пенсията, са съобразени разпоредбите на Регламент (ЕО) № 883/2004 (чл. 52, ал. 1, буква „а“ и чл. 52, ал. 1, буква "б") на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г., относно реда за определяне на размер по националното (българско) законодателство при зачетен български осигурителен стаж и доход, или за определяне на теоретичен и пропорционален размер на пенсията, при зачетен общ осигурителен стаж, придобит (положен) в България и чужбина, в т.ч. осигурителния стаж на Т. Р. в България, който не се припокрива с осигурителния и стаж в Германия. В този смисъл, е налице съобразяване с изискванията на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. за координация на системите за социална сигурност.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 2 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице в НОИ, на което е възложено

ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори и европейски регламенти за координация на системите за социална сигурност за лица с постоянен адрес в чужбина, или други длъжностни лица, определени от управителя на НОИ.

Съгласно чл. 117, ал. 4 от КСО Разпорежданията, издадени от длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 2, могат да се обжалват пред управителя на Националния осигурителен институт в едномесечен срок, съответно за разпорежданията по чл. 98, ал. 2 – в 14-дневен срок от получаването им. Решението се изготвя в срока и по реда на ал. 3. В настоящия случай е представена Заповед № 1016-40-558 от 08.06.2023г. на управителя на НОИ /лист 188 от делото/, относно компетентността на органа, постановил цитираното разпореждане, както и заверено копие на последното. Същото е подписано от А. Д. /лист 188 от делото/, която съгласно цитираната заповед под номер 1 в качеството си на началник отдел „Отпускане на пенсии по договори“ ѝ е възложено да подписва за ръководител ПО, разпорежданията за отпускане, изменение и осъвременяване на пенсии и добавки към тях.

Решението на управителя на НОИ също е издадено от компетентен орган, видно от Решение на НС на Р.България от 31.07.2020г. /л.186 от делото/, с което за подуправител на НОИ е избрана В. К.-Н.. От приложената паметна записка № 20595 от 25.07.2023г. /л.187 от делото/ се установява, че управителя на НОИ е ползвал платен годишен отпуск включително и на 11.08.2023г.- когато е издадено оспореното решение. В посочената паметна записка изрично е отразено, че при отсъствието на управителя на НОИ, неговите функции ще се изпълняват от подуправителя на НОИ- В. К.-Н..

Предвид гореизложеното, процесното разпореждане и оспореното решение на управителя на НОИ се явяват издадени от компетентен орган по материя, степен и място.

Решението е издадено и в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не констатира допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени такива и основание по см. на чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна на обжалваното решение.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че административният е определил пенсията в неправилен размер и на основание чл.99, ал.1, т. 2 б.“д“ от КСО е следвало служебно да отмени разпореждането по чл.98 от КСО. Видно от находящите се в административната преписка доказателства и от заключението на приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза е, че пенсията на Т. Р. е била изчислена правилно. Същевременно жалбоподателката, не сочи конкретни доводи и

не представя доказателства в насока оборващи изводите на административния орган и заключението на приетата ССЕ. Твърденията на Т. Р. са декларативни и не са подкрепени с фактически и правни основания.

В тази връзка административния орган правилно е приел, че не са налице основания за изменение или отмяна на разпореждането по чл. 98 от КСО. От една страна, жалбоподателката не е представила нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17 и/или за гражданското си състояние, като ал. 2 постановява че в случаите по ал. 1, т. 1 от КСО. От друга страна, не се установяват основанията за служебна отмяна на разпореждането по чл.90 от КСО на основание чл.99, ал.1, т. 2 б.„д“ от КСО, тъй като не се доказва неправилно определяне на пенсията в конкретния случай.

При представяне на нови доказателства и на осн. чл. 102, ал. 1, т. 2 от КСО, е налична възможност за преизчисляване на пенсията по заявление на лицето, ако се предоставят такива за допълнително придобит осигурителен стаж и осигурителен доход в периода след отпускането, съответно след преизчисляване на пенсията. Такива не са представени от жалбоподателката към настоящия момент и съответно не са налице основанията за приложение и на тази разпоредба от КСО.

В тази връзка, съдът намира, че правните изводи, изложени в оспореното решение от административният орган съответстват на материалния закон и неговата цел.

С оглед изложеното съдът приема, че Решение № 3305-40-56/11.08.2023г.на Управителя на НОИ е законосъобразно - издадено е от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено е при спазване на административно-производствените правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, което е своевременно заявено и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на жалба на Т. А. Р. с ЕГН [ЕГН], с адрес: Neptunring 1, 16321 Bernau bei Berlin, G. и адрес за кореспонденция [населено място], [улица][жилищен адрес] срещу Решение № 3305-40-56/11.08.2023г. на Управителя на НОИ.

ОСЪЖДА Т. А. Р. с ЕГН [ЕГН], с адрес: Neptunring 1, 16321 Bernau bei Berlin, G. да заплати на НОИ сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.